

οῦτως ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ἀνάστασις γέγονε· Θεοῦ γάρ ἐνανθρωπήσαντος τὰ ἀμφότερα.

IN ILLUD DICTUM AD SERPENTEM: « INIMICITIAS PONAM
INTER TE »,¹ ETC.

- 1079 Ep. CDXXVI. Τὸ σπέρμα τῆς γυναικός, ὃ ἔχθραινεν τῷ ὅφει προστάτεται Θεός, ὁ Κύριος ἡμῶν ἐστιν Ἰησοῦς. Αὐτὸς γάρ σπέρμα γυναικὸς μόνος γέγονεν ἐξ αὐτῆς, μηδὲ σπορᾶς ἀνδρὸς μεσιτευσάσης καὶ τῆς ἀγνείας μὴ μειωθείσης.

IOANNES Antiochenus († 441/442)

EPISTOLAE

- 1080 Ep. I.² 4. Ἐγὼ δέ σου τὴν θεοσένειαν οὐκ ἐπὶ διαβολημένη μεταστάσει τοῦ λόγου προτρέπω, οὔτε μὴν ἐναντιότητι μειρακιώδει, ὡς ἀν τις εἴποι· ἀλλ' ἐπειδὴ σοι πολλάκις πρὸ πολλοῦ εἱρηται, ὡς μεμαθήκαμεν, ὡς οὐκ ἐκτρεπόμενος τὴν εὐσεβῆ ταύτην διάνοιαν, μόνον τὸ δόνομα παραιτῇ· εἰ δέ σοι τινες τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπισήμων καὶ τοῦτο ὑπόθουντο, οὐκ ἀν παραιτήσαιο ἀνενδοιάστως καὶ Θεοτόκον τὴν ἄγιαν Παρθένον εἰπεῖν. Τούτου ἔνεκα ἐπὶ τόσον σε προτρέπω προσενεγκεῖν, ἐκκαλούμενος ὅπερ μεμαθήκαμεν * μὴ διασφάλλεσθαι τε φρονοῦντα, προστιθέντα δὲ ὅημα πράγματι *1456

quidquam attulit: eodem modo clauso atque obsignato monumento resurrectio contigit. Dei enim humanitate induiti utrumque est.

- 1079 Ep. CDXXVI. Illud mulieris semen, quod Deus inimicum et infestum serpenti esse iubet, Dominus noster Iesus est. Nam ipse, mulieris semen, solus ex ea ortus est: sic nempe, ut nee viri semen intercesserit, nec castitati quidquam decesserit.

- 1080 Ep. I.² 4. Ego vero non ad probrosam aliquam orationis correctiōnem, neque ad puerilem palinodiam, ut sic loquar, pietatem tuam invito: sed quia multi, ut intelligo, non infrequenter ex te audierunt quod ipsam solam vocem, non piā quoque ipsius vocis notionem averseris: si qui vero celebrioris famae ecclesiastici auctores tibi fuerint ut ipso quoque nomine admisso, saecuram virginem Mariam Deiparam appelles, te istud neutiquam recusaturum esse. Hanc ob rem te moneo hortorque, ut libera id voce * depromas, quod citra errorem sapere certo dignosceris. Age, inquam, rei quam recte

¹ Gen. III, 15.

² Ad Nestorium.

● PG 78, 212, 289, 388, 396, 868.

καὶ ὅνομα πολλοῖς τῶν Πατέρων καὶ συντεθέν, καὶ γραφέν, καὶ ῥηθέν· καὶ μὴ παραιτήσασθαι ῥῆμα ὅλως τὴν κατὰ ψυχὴν ἐλέγχον εὐσεβῆ διάνοιαν. Τοῦτο γάρ τὸ ὅνομα οὐδεὶς τῶν ἐκκλησιαστικῶν διδασκάλων παρήτηται. Οἱ τε γὰρ χρησάμενοι αὐτῷ πολλοὶ καὶ ἐπίσημοι, οἱ τε μὴ χρησάμενοι οὐκ ἐπελάδοντα τῶν χρησαμένων.

^{PG}
77, 172 ¹ [...] Ὁμολογοῦμεν τοιγαροῦν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν **1081**
τὸν Γίδὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, Θεὸν τέλειον, καὶ ἀνθρωπὸν τέλειον
ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος, πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεν-
νηθέντα κατὰ τὴν θεότητα, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν τὸν αὐτὸν δὶ' ἡμᾶς,
καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου κατὰ τὴν ἀνθρω-
πότητα ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁμοούσιον
ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Δύο γάρ φύσεων ἔνωσις γέγονε· διὸ καὶ ἐνα
Χριστόν, ἐνα Γίδόν, ἐνα Κύριον ὁμολογοῦμεν. Κατὰ ταύτην τῆς ἀσυγχύτου
ἔνωσεως ἔνοιαιν, ὁμολογοῦμεν τὴν ἀγίαν Παρθένον Θεοτόκον, διὰ τὸ τὸν
Θεὸν Λόγον σαρκωθῆναι, καὶ ἐνανθρωπῆσαι, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συλλήψεως
ἔνωσαι ἑαυτῷ τὸν ἐξ αὐτῆς ληφθέντα ναόν.

tenes, nomen quod a multis saepe Patribus usurpatum, scriptum ac pronuntiatum est, adiungere ne graveris: neque vocabulum, quod piam rectamque notionem animi exprimit, refutare pergas. Etenim nomen hoc, *Theotocos*, nullus unquam ecclesiasticorum doctorum repudiavit. Qui enim illo usi sunt, et multi reperiuntur, et apprime celebres: qui vero illud non usurparunt, nunquam erroris alicuius eos insimularunt, qui illo usi sunt.

^{PG}
77, 171 ¹ [...] Confitemur igitur Dominum nostrum Iesum Christum, **1081**
unigenitum Dei Filium, esse Deum perfectum, et hominem perfec-
tum ex anima rationali et corpore: ante saecula quidem ex Patre
secundum divinitatem genitum, postremis vero temporibus eumdem
ipsum propter nos et propter nostram salutem ex Maria Virgine
secundum humanitatem natum: eumdem consubstantialem Patri
secundum divinitatem, et consubstantialem nobis secundum hu-
manitatem. Siquidem duarum naturarum facta est unio: propter
quod unum Christum, unum Filium, unum Dominum confitemur.
Secundum hunc inconfusae unitatis intellectum confitemur sanctam
Virginem Dei Genitricem esse, propterea quod Deus Verbum incar-
natum est, et homo factum, et ex ipsa *conceptione univit sibi tem-
plum, quod ex illa assumpsit.

*174 ¹ Ad Cyrillum.

● PG 77, 1452, 1456.